

خطبه های حضرت زینب(س) بی شباهت به خطبه های امیرالمومنین نیست

یک مدرس حوزه گفت: خطبه های حضرت زینب(س) در کوفه و همچنین در دربار یزید، که همراه با استدلال به آیات قرآن بود، بیانگر دانش او است که بی شباهت به خطبه های امام علی (ع) و حضرت زهرا (س) نیست.

یک مدرس حوزه گفت: خطبه های حضرت زینب(س) در کوفه و همچنین در دربار یزید، که همراه با استدلال به آیات قرآن بود، بیانگر دانش او است که بی شباهت به خطبه های امام علی (ع) و حضرت زهرا (س) نیست.

حضرت زینب (س)، عقیده بنی هاشم است که در تمام عرصه های زندگی خود میتواند الگویی برای تمام حقیقت جوین عالم باشد. جایگاه علمی بالا، صبر و واستقامت و مدیریت و تدبیر کاروان اسرا پس از واقعه کربلا، مثال زدنی است. ایشان به عنوان مادر نیز توانست فرزندان شایسته تربیت کند. در خصوص جایگاه والای خواهر بزرگوار امام حسین ع با زهرا مدرسی، مدرس حوزه و صاحب مقالاتی با موضوعات قرآنی، به گفتگو نشستیم:

***لطفاً در خصوص مقام و جایگاه علمی حضرت زینب بفرمایید؟**

حضرت زینب کبری، از جدش زینب(س) رسول خدا صلی الله علیه و آله و پدرش امیرالمؤمنین و مادرش فاطمه زهرا سلام الله علیها حدیث روایت کرده است. زنان به قصد آموختن احکام دین نزد او می رفتند و از وی حدیث فرا می گرفتند، چنان که او را عقیده بنی هاشم می گفتند

خطبه طولانی و بلندی را که حضرت صدیقه کبری فاطمه زهرا صلوات الله و سلامه علیها در دفاع از حق امیرالمؤمنین علیه السلام و غصب فدک در حضور اصحاب پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ایراد فرمودند. ابن عباس با آن جلالت قدر و علو مرتبه در حدیث و علم، از حضرت زینب روایت نموده با آنکه حضرت در آن زمان دختری خردسال (یعنی هفت ساله و یا کمتر) بوده است.

سخنان و خطبه های وی در کوفه و همچنین در دربار یزید، که همراه با استدلال به آیات قرآن بود، بیانگر دانش او است که بی شباهت به خطبه های امام علی (ع) و مادرش حضرت زهرا (س) نیست

سخنان و خطبه های وی در کوفه و همچنین در دربار یزید، که همراه با استدلال به آیات قرآن بود، بیانگر دانش او است که بی شباهت به خطبه های امام علی (ع) و مادرش حضرت زهرا (س) نیست. هنگام سخنرانی وی در کوفه، پیرمردی در حالی که می زینب(س) گریست، گفت: پدر و مادرم فدای ایشان که سالخورده گانشان بهترین سالخورده گان و کودکان ایشان بهترین خردسالان، و زنانشان بهترین زنان و نسل آنان والاتر و برتر از همه نسل زینب(س) هاست.

امام سجاد علیه السلام در حق ایشان فرمودند: «أَنْتِ يَحْمَدُ اللَّهُ عَالِمَةً غَيْرَ مُعَلِّمَةٍ وَ فَهْمَةً غَيْرَ مُفَهِّمَةٍ»؛ یعنی: ای عمه! شما الحمد لله بانوی دانشمندی هستید که تعلیم ندیده، و بانوی فهمیده ای هستی که بشری تو را

تفهم ننموده است

***لطفاً نقش مهم و بزرگ خواهر بزرگوار امام حسین(ع) را در واقعه کربلا تبیین فرمایید؟**

این بانوی بزرگ، دارای قوت قلب، فصاحت زبان، شجاعت، زهد و عفاف فوق العاده بود. زینب از مکتب مادر درس صبر و استقامت، ظلم ستیزی، دفاع از حریم اسلام، دفاع از امامت و ولایت، ایثار و فداکاری را آموخته بود

یکی از مهم ترین بعد زندگی حضرت زینب، نقش ویژه ی ایشان در کربلا و دوران اسارت است. حضرت زینب سلام الله علیها سرپرست کاروان اسیران اهل بیت بود و پس از عاشورا و در سفر اسارت، خطابه های آتشینی ایراد کرد و رمز بقای حماسه کربلا و بیداری مردم گشت. پس از بازگشت به مدینه نیز در مجالس ذکری که برای شهدای کربلا داشت، به سخنوری و افشاگری می پرداخت.

این بانوی بزرگ، دارای قوت قلب، فصاحت زبان، شجاعت، زهد و عفاف فوق العاده بود. زینب از مکتب مادر درس صبر و استقامت، ظلم ستیزی، دفاع از حریم اسلام، دفاع از امامت و ولایت، ایثار و فداکاری را آموخته بود.

***چگونه می توان از زینب کبری الگو برداری شایسته ای داشت؟**

ایشان اسوه ای حسنه در ایمان، عفاف، عبادت، تربیت فرزند، صبر و استقامت و تدبیر در امور می باشند همه زینب(س) و مردان باید در مکتب این بزرگ زن جهان اسلام به فراگیری درس بپردازند.

ایمان و اعتقاد به خدا در وجود آن حضرت باعث شد که همه مصائب را در راه خدا تحمل کند. حضرت زینب(س) با نگاهی جامع به نظام هستی و کار پروردگار، شهادت امام حسین(ع) و اسیری خود را در راه حفظ ارزش زینب(س) ها، زیبا می زینب(س) بیند لذا در جواب ابن زینب(س) زیاد، می زینب(س) فرماید جز زیبایی چیزی ندیدم.

سخنان حضرت در مجلس ابن زیاد شخصیت، بزرگواری، شکست ناپذیری، کوچک بودن دنیا و مقام ریاست آن در دید حضرت زینب (س) را نشان می دهد که همه برخاسته از ایمان حضرت می باشد.

در باب عفاف حضرت می توان گفت، آن حضرت زمانی که با فاجعه عظیم به آتش کشیدن خیمه زینب(س) ها و حمله به حریم رسول زینب(س) الله مواجه می زینب(س) شود به "تل زینبیه" رفت و عمرسعد را ندا داد که برای غارت خیمه زینب(س) ها، لحظه زینب(س) ای درنگ کنند، تا زنان اهل حرم اموال، لباس زینب(س) ها و زیورآلات خود را درآورده یک جا گرد آورند تا یزیدیان به یغما ببرند. او با این تدبیر، زنان و کودکان را از دست درازی سپاه یزید، نجات داد. حضرت زینب(س) با نیروی بر خاسته از ایمانی که داشت خود همه اسیران را بر اشتراک سوار کرد تا دست نامحرم به سوی آنان دراز نشود، همچنین زمانی که کاروان وارد کوفه شد، مردم اسیران را تماشا می کردند. در این لحظه صدای بانوی عفت و حیا

بلند شد: ای مردم کوفه، از خدا و فرستاده او شرم نمی کنید که به خانواده پیامبر چشم دوخته اید. بنابر این زن مسلمان می تواند با الگو پذیری از حضرت زینب (س) در عرصه دفاع از حق با حفظ حجاب، عفاف، متانت و رعایت حدود الهی مشارکت کند.

در خصوص عبادت پروردگار هم حضرت زینب کبری (س) در دوران زندگی با برکت خویش، هیچ‌گاه تهجد را ترک نکرد. آنچنان به عبادت اشتغال ورزید که ملقب به «عابدۀ آل علی» شد. شب زنده داری وی حتی در شب دهم و یازدهم محرم، ترک نشد. فاطمه دختر امام حسین (ع) می‌گوید: «عمه ام زینب در تمام شب عاشورا در محراب خویش ایستاده و به پروردگار خویش استغاثه می کرد. ارتباط حضرت زینب (س) با خداوند آن‌گونه بود که هنگام وداع، امام حسین (ع) به خواهرش فرمود: «خواهرم! مرا در نمازهای شب، فراموش نکن»

***لطفا در مورد نقش ایشان در تربیت فرزندان هم بفرمایید؟**
حضرت زینب (س) فرزندان ایشان را به «زینب» و «زینب» نامید. تربیت کرده بود که در خدمت مولایشان بودند، این رفتار حضرت زینب (س) بسیار برایمان درس‌آموز است. نقل شده است که حضرت زینب (س) در روز عاشورا با دست خود لباس جنگ بر تن دو فرزندش پوشانید و هر دو را در رکاب مولایش حسین علیه السلام به شهادتگاه فرستاد. وقتی آن دو به شهادت رسیدند، هرگز سمت امام حسین (ع) نرفت تا سراغی از آنان بگیرند و به سوگ آنان ننشست.

صبر و پایداری آن بانو در واقعه عاشورا علی رغم از دست دادن عزیزترین کسانش موجب شد که به عنوان اسوه صبر جاودان شود. صبر و پایداری آن بانو در واقعه عاشورا علی رغم از دست دادن عزیزترین کسانش موجب شد که به عنوان اسوه صبر جاودان شود. در حدیثی آمده است: «الایمانُ یُصْفُهُ الصَّبْرُ وَ یُصْفُهُ الشُّكْرُ» نصف ایمان صبر است و نصف دیگر آن شکر است. حضرت زینب (س)، در مقام شکرگزاری نعمت‌های پروردگار و در مقام صبر و استقامت در برابر سختی‌ها و مشکلات، الگوی کامل این حدیث به شمار می‌رود. حضرت زینب (س) در راه هدف و استقامت کرد و بسیار صبورانه، پیام نهضت عاشورا را به مردم هم‌عصر و نسل‌های پس از خود رساند.

از آنجا که حضرت زینب (س) در اوج عواطف بودند، امام حسین (ع) ایشان را سفارش به صبر می‌کنند و زینب کبری (س) در مقام ولایت‌پذیری، پاسخ می‌دهند چنان صبر می‌کنم که چشم‌ت روشن گردد. ایشان با صبوری و تسلط بر خویشتن عواطف خود را مهار کرد و روحیه‌ای عظیم داشت.

***لطفا در مورد نقش ایشان پس از حادثه کربلا بفرمایید. ایشان چگونه تعاملی با امام سجاد (ع) داشتند؟**
پس از شهادت امام حسین (ع) و زمانی که حماسه خونین عاشورا به پایان رسید مسئولیت حضرت زینب (س) آغاز شد. او اکنون با همه مصیبت‌هایی که دارد باید بزرگترین مسئولیت را در شرایط بحرانی اسارت به انجام برساند، او با دل‌داری و پرستاری از زنان داغدار، کودکان صغیر و رسیدگی به حضرت امام سجاد (ع) در هنگام کسالت، بر دیگران مدیریت می‌کرد. پس از احتجاج امام سجاد (ع) با ابن زیاد، وی دستور کشتن امام را صادر کرد. در این هنگام حضرت زینب (س) دست در گردن فرزند برادر انداخت و فرمود: «تا زنده‌ام، نخواهم گذاشت او را بکشید».

در تاریکی شب هنگامی که خیام امام حسین (ع) آتش گرفت و کودکان از ترس به هر طرف می‌دویدند، امام سجاد (ع)، از تب به خود می‌پیچید و در گوشه خیمه افتاده بود، او از یک سو سعی داشت امام سجاد (ع) را از شعله‌های آتش نجات دهد از سوی دیگر به طرف کودکان فراری در آن تاریکی شب می‌دوید تا گم نشوند. براستی که حضرت زینب (س) در آن شب ماتم و اندوه به خوبی توانست زنان و کودکان را سرپرستی کنند و آنان را گرد هم آورند. زینب با شجاعت، درایت و هیبت علوی که داشت هرگز اجازه نداد رنج اسارت آنان را از پای درآورد و روحیه خود را در برابر دشمن بیازند و از خودشان ذلت و زبونی نشان بدهند.

هنگامی که کاروان حرکت کرد، حضرت زینب (س) به عرسعد گفت ما را از قتلگاه عبور بده تا اسیران با شهیدان وداع کنند. حضرت زینب (س) درعین حالی که مشغول وداع و عزاداری با برادران، پسران و برادرزادگان بود، وضعیت جسمانی حضرت سجاد (ع) را هم زیر نظر داشت؛ وقتی چشم حضرت سجاد (ع) به اجساد پاره پاره و غرقه به خون پدر، برادران، عمو و عموزادگان افتاد، حالش منقلب شد. حضرت زینب (س) بی‌درنگ خود را به حضرت سجاد (ع) رساند، در حالی که خود کوهی از غم در سینه داشت، او را دل‌داری داد، از او خواست تا صبر پیشه کند.